

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1295/2024
10.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Пиље, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 434/23 од 06.10.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 992/23 од 27.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Пиље, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 434/23 од 06.10.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 992/23 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом у Старој Пазови К 434/23 од 06.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршавати тако што ће је окривљени уз примену електронског надзора, издржавати у просторијама у којима станује, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним Законом о извршењу кривичних санкција, а ако окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљеном је, на основу члана 89а. КЗ, изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним у трајању од једне године којом му је забрањено да се оштећеном малолетном ББ приближи на удаљености мањој од педесет метара, да приступи у простор мањи од триста метара од места становања малолетног оштећеног и да комуницира са малолетним оштећеним, с тим што се „време проведено у притвору“ не урачунава у трајање ове мере.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 992/23 од 27.06.2024. године усвајањем жалбе јавног тужиоца Основног јавног тужилаштва у Старој Пазови

преиначена је пресуда Основног суда у Старој Пазови К 434/23 од 06.10.2023. године, у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Новом Саду, окривљеног АА, за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.03.2023. године до 06.10.2023. године, док је жалбу браниоца окривљеног АА, одбио као неосновану и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведене пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Софија Пиља, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи пресуде првостепеног и другостепеног суда тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у краћем трајању и преиначити у делу у коме је окривљеном изречена мера безбедности, с тим да сходно томе и наводима образложења захтева, произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и против пресуде првостепеног суда.

Врховни суд је примерке захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Софија Пиља, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП истичући да је суд одлуком о кривичној санкцији и то изрицањем окривљеном мере безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним из члана 89а КЗ, повредио одредбу члана 80. став 6. КЗ, с обзиром на то да у конкретном случају нису испуњени услови прописани овом одредбом за изрицање окривљеном наведене мере безбедности.

Према наводима захтева, одредбом члана 80. став 6. КЗ прописано је да суд меру безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним може изрећи ако је окривљеном изречена новчана казна, рад у јавном интересу, одузимање возачке дозволе, условна осуда и судска опомена, па како је, у конкретном случају, окривљеном АА изречена казна затвора, то му, по ставу браниоца, наведена мера безбедности није могла бити изречена, што је одбрана, према наводима захтева, већ истицала у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 80. став 6. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 72/2009 и 111/2009) прописано је да се мера забране приближавања и комуникације са оштећеним може изрећи ако је учиниоцу изречена новчана казна, рад у јавном интересу, одузимање возачке дозволе, условна осуда и судска опомена.

Одредбом чланом 89а. став 1. Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/2012) прописано је да суд може учиниоцу кривичног дела забранити приближавање оштећеном на одређеној удаљености, забранити приступ у простор око места становања или места рада оштећеног и забранити даље узнемиравање оштећеног, односно даљу комуникацију са оштећеним, ако се оправдано може сматрати да би даље вршење таквих радњи учиниоца кривичног дела било опасно по оштећеног. Ставом 2. истог члана, прописано је да суд одређује трајање мере из става 1. овог члана које не може бити краће од шест месеци нити дуже од три године, рачунајући од дана правноснажности одлуке, с тим да се време проведено у затвору, односно у здравственој установи у којој је извршена мера безбедности не урачунава у време трајања ове мере.

Врховни суд налази да је окривљеном АА мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним правилно изречена у смислу члана 89а. КЗ, која одредба, на ближи начин регулише ово питање у односу на одредбу члана 80. став 6. КЗ која је општег карактера.

Према цитираним законским одредбама, мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним прописана је Законом о изменама и допунама Кривичног законика из 2009. године, у циљу заштите оштећених лица. Услов за њено изрицање је да се оправдано може сматрати да би даље вршење таквих радњи од стране учиниоца кривичног дела било опасно по оштећеног, односно да постоји вероватноћа да ће учинилац кривичног дела контакт са оштећеним злоупотребити ради поновног вршења кривичног дела.

Изменама и допунама Кривичног законика из 2012. године и то чланом 89а. став 2. КЗ предвиђено је да наведена мера безбедности не може бити краћа од шест месеци нити дужа од три године и да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а што по оцени Врховног суда јасно указује да је ову меру могуће изрећи и уз осуду на казну затвора иако то није изричито наведено у члану 80. став 6. КЗ, нарочито када се има у виду да је циљ наведене мере заштита оштећених лица, о чему се правилно изјаснио Апелациони суд у Новом Саду, у образложењу своје пресуде Кж1 992/23 на страни 6. у ставу другом, оцењујући као неосноване жалбене наводе браниоца окривљеног којим је истицана ова повреда закона.

Сходно наведеном, Врховни суд налази да је окривљеном АА мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеним изречена у складу са одредбом члана 89а. КЗ, из ког разлога су супротни наводи захтева за заштиту законитости његовог браниоца, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Софије Пиље, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бојана Пауновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић